

חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008*

פרק א': מטרה והגדרות

1. מטרה של חוק זה להסדיר את העיסוק במקצועות הבריאות כדי להבטיח רמה מקצועית הולמת של העוסקים בהם ולהגן על בריאות הציבור.
2. בחוק זה –
- "בעל תעודה במקצוע בריאות", "בעל תעודה" – אדם שניתנה לו תעודה במקצוע בריאות לפי הוראות סעיף 8 לחוק;
- "ועדה מייצעת" – ועדה שהוקמה לפי הוראות סעיף 18 למקצוע בריאות מסוים, לפי העניין;
- "המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין חוק זה;
- "חוק המועצה להשכלה גבוהה" – חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958¹;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977²;
- "מוסד מוכר להשכלה גבוהה" – כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה;
- "מוסד רפואי" – כהגדרתו בסעיף 24 לפקודת הבריאות העם, 1940³, וכן קופת חולים כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994⁴;
- "מחלה מסכנת" –
- (1) מחלה, לרבות מחלת נפש, העלולה לסכן את בריאותו של אדם הנמצא בטיפולו של בעל תעודה במקצוע בריאות;
- (2) מחלה, לרבות מחלת נפש, או כושר לקוי העלולים לשלול מבעל תעודה במקצוע בריאות את היכולת לעסוק במקצוע הבריאות לחלוטין, זמנית או חלקית;
- "מקצוע בריאות" – מקצוע המנוי בטור א' בתוספת הראשונה;
- "מרפא בעיסוק" – מי שניתנה לו תעודת מרפא בעיסוק;
- "תזונאי", "דיאטן" – מי שניתנה לו תעודת תזונאי-דיאטן;
- "פיזיותרפיסט" – מי שניתנה לו תעודת פיזיותרפיסט;
- "קלינאי תקשורת" – מי שניתנה לו תעודת קלינאי תקשורת;
- "תואר אקדמי" – כל אחד מאלה:
- (1) תואר אקדמי מוכר כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה שניתן על ידי מוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל, וכן תואר שהוכר על ידי המועצה להשכלה גבוהה לפי סעיף 28 לאותו חוק;
- (2) תואר אקדמי שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, והמנהל הכיר בו בהתאם להוראות סעיף 11(א); לעניין זה, "מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ" – לרבות מוסד בישראל שהוא שלוחה או סניף של מוסד להשכלה גבוהה הפועל מחוץ לישראל, וניתן לו רישיון כמשמעותו בסעיף 25 לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

* התקבל בכנסת ביום כ' בתמוז התשס"ח (23 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 170, מיום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007), עמ' 276.

¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

³ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

⁴ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

"תעודה במקצוע בריאות", "תעודה" – תעודה המנויה בטור ג' בתוספת הראשונה;
"השר" – שר הבריאות.

פרק ב': תעודה במקצוע בריאות, ייחוד התואר וייחוד פעולות

3. המנהל יעניק תעודות במקצועות הבריאות לפי הוראות חוק זה. הענקת תעודה במקצוע בריאות
4. (א) לא ישתמש אדם בתואר המנוי בטור ב' בתוספת השלישית, או בכל תואר הדומה לתארים אלה עד כדי להטעות, אלא אם כן הוא בעל תעודה במקצוע בריאות המנוי באותו פרט בטור א' בתוספת השלישית.
- (ב) לא יציג אדם, במישרין או בעקיפין, את עצמו, או את מי שפועל מטעמו, כעוסק במקצוע בריאות המנוי בטור א' בתוספת השלישית, אלא אם כן אותו אדם הוא בעל תעודה באותו מקצוע בריאות.
5. (א) לא יעשה אדם פעולה שיוחדה בתוספת השניה לבעל תעודה במקצוע בריאות מסוים או לבעלי תעודות במקצועות בריאות מסוימים (בחוק זה – פעולות ייחודיות), אלא אם כן הוא בעל תעודה באותו מקצוע בריאות.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על רופא, על אדם המשלים הכשרה מעשית במקצוע הבריאות בהתאם להוראות לפי חוק זה, וכן על מי שקבע השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, ובלבד שפעולות ייחודיות הנעשות במסגרת הכשרה מעשית במקצוע הבריאות ייעשו בפיקוחו ובהדרכתו של בעל תעודה במקצוע הבריאות.
- (ג) השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השניה.
- (ד) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע מאחות מוסמכת לבצע את עבודתה במסגרת העיסוק בסייעור.
6. לא יתחזה אדם לבעל תעודה במקצוע בריאות מסוים, ולא ישתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא בעל תעודה במקצוע בריאות מסוים, אלא אם כן הוא בעל תעודה באותו מקצוע בריאות.
7. השר רשאי לקבוע איסור העסקה של מי שאינו בעל תעודה, במקצוע בריאות, בתפקידים ובמקומות שקבע; לעניין העסקה בתחום ששר אחר ממונה עליו, יותקנו התקנות לאחר התייעצות עם אותו שר.

פרק ג': תנאים לקבלת תעודה במקצוע בריאות

8. מי שנתקיימו בו כל אלה, זכאי לקבל תעודה במקצוע בריאות:
- (1) הוא בגיר;
  - (2) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל;
  - (3) הוא עומד בתנאי הכשירות המנויים לגבי מקצוע הבריאות בטור ב' בתוספת הראשונה לעניין השכלה, הכשרה מעשית ועמידה בבחינות;
  - (4) הוא אינו חולה במחלה מסכנת;
  - (5) הוא לא הורשע, בישראל או מחוץ לישראל, בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לקבל תעודה במקצוע בריאות, ולא הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור שטרם ניתן בהם פסק דין סופי;
  - (6) לעניין תעודת קלינאי תקשורת – הוא בעל ידע בסיסי בשפה העברית.
- תנאים לקבלת תעודה במקצוע בריאות

9. היתר מיוחד (א) המנהל רשאי, לבקשת מוסד רפואי, להעניק לאדם שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל, היתר מיוחד לשם העסקתו במקצוע בריאות באותו מוסד בלבד, לתקופה שיורה ושלא תעלה על שנה, ובתנאים שיקבע המנהל בהיתר המיוחד, אם הוכח להנחת דעתו שאותו אדם הוא בעל ידע ומומחיות מיוחדים במקצוע הבריאות, והעסקתו נדרשת למטרות הוראה, הדרכה או טיפול, ובלבד שאותו אדם הוא בעל הרישיון או התעודה הנדרשים לצורך עיסוק במקצוע הבריאות במדינה שבה הוא עוסק באותו מקצוע.
- (ב) מי שניתן לו היתר מיוחד לפי סעיף זה יראו אותו כבעל תעודה במקצוע בריאות שקבע המנהל או כבעל תעודת מומחה בתחום מומחיות שקבע המנהל, בשינויים המחויבים, לפי העניין, כל עוד ההיתר המיוחד עומד בתוקפו, ובכפוף לתנאים שנקבעו בו.
10. הגשת בקשה (א) המבקש לקבל תעודה במקצוע בריאות יגיש בקשה למנהל (בחוק זה – המבקש).
- (ב) המבקש יצרף לבקשתו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן תעודה במקצוע בריאות כאמור בסעיף 8.
- (ג) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש כל מידע או מסמך הדרושים לו לצורך החלטה בבקשה.
- (ד) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש להתייצב לפני ועדה רפואית לצורך בחינת כשירותו הרפואית כאמור בסעיף 8(4); הוראות סעיף 45 יחולו לעניין זה, בשינויים המחויבים.
11. הכרה בתארים (א) תואר אקדמי שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ יוכר לעניין חוק זה, אם אותו מוסד מוכר כמוסד להשכלה גבוהה על פי הדין החל באותה מדינה, והמנהל הכיר באותו מוסד, בתואר שניתן על ידי המוסד ובמכלול לימודיו של המבקש לתואר.
- (ב) בהחלטה לפי סעיף קטן (א) ישקול המנהל, בין השאר, את רמת הלימודים, את תכנית הלימודים, את היקף הלימודים לתואר ואת משך הלימודים לתואר במוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, בהשוואה לרמת הלימודים, לתכנית הלימודים, להיקף הלימודים לתואר ולמשך הלימודים לתואר אקדמי מוכר הנהוגים במוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל; בהחלטה כאמור רשאי המנהל להיוועץ בוועדה המייעצת.
- (ג) המנהל, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, רשאי לדרוש מהמבקש להשלים את לימודיו במוסד מוכר להשכלה גבוהה, להשלים הכשרה מעשית או לעמוד בבחינות שקבע, כתנאי להכרה בלימודיו לפי סעיף קטן (א).
12. החלטה בבקשה (א) המנהל רשאי להעניק למבקש תעודה במקצוע בריאות, להתנות את מתן התעודה בתנאים או לדחות בקשה למתן תעודה כאמור, ובלבד שייתן למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו בטרם יחליט על התניה או על דחייה כאמור.
- (ב) המנהל רשאי להעניק למבקש שהתקיימו בו כל התנאים הקבועים בסעיף 8, והוא זכאי לתואר האקדמי הנדרש לפי הסעיף האמור אך טרם הוענק לו התואר, תעודה שתוקפה יוגבל לשנה; המנהל רשאי להאריך את תוקף התעודה שניתנה לפי סעיף קטן זה בשנה אחת נוספת.
13. מרשם בעלי תעודות במקצועות הבריאות (א) המנהל ינהל מרשם שבו יירשמו בעלי תעודות במקצועות הבריאות (בחוק זה – מרשם); המרשם יכלול את שמו של בעל התעודה ואת מספר התעודה שברשותו; היה בעל התעודה בעל תעודת מומחה, יצוין הדבר במרשם.
- (ב) ביטול תעודה במקצוע בריאות, התלייתה או התנייתה בתנאים, יצוינו במרשם.

(ג) המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיורה השר.

פרק ה': הכשרה מעשית, בחינות ומומחיות

14. השר יקבע הוראות לעניין הכשרה מעשית, תקופתה וסדריה, ורשאי הוא לקבוע כללים, תנאים והוראות למתן פטור מחובת הכשרה מעשית, לרבות מתן פטור לבעלי תואר אקדמי שנכללת בו הכשרה מעשית כחלק מתכנית הלימודים.
15. (א) השר יקבע את נושאי הבחינות הקבועות בטור ב' בתוספת הראשונה (בסעיף זה בחינות – בחינות), ורשאי הוא לקבוע כללים, תנאים והוראות למתן פטור מחובת בחינות. (ב) המנהל יקבע הוראות לעניין סדרי הבחינות ולעניין הנוהל לעררים על ציוני הבחינות.
16. (א) השר רשאי לקבוע תחומי מומחיות במקצועות הבריאות ואת התנאים הנדרשים מבעל תעודה במקצוע בריאות לשם קבלת תעודת מומחה בתחום מומחיות כאמור (בחוק זה – תעודת מומחה). (ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א), רשאי השר לקבוע פעולות ייחודיות ותחומי עיסוק שבהם לא יעסוק אלא אדם שהוא בעל תעודת מומחה בתחום מומחיות מסוים. (ג) לא ישתמש אדם בתואר מומחה בתחום מומחיות שנקבע בתקנות לפי סעיף קטן (א), ולא יציג את עצמו כבעל מומחיות בתחום מומחיות כאמור, אלא אם כן הוא בעל תעודת מומחה באותו תחום מומחיות.
17. תקנות לפי סעיפים 14 עד 16 יותקנו לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.

פרק ו': ועדות מייעצות

18. (א) המנהל ימנה ועדה מייעצת לכל אחד ממקצועות הבריאות. (ב) בוועדה המייעצת יהיו חמישה חברים, ואלה הם:
- (1) בעל תעודה במקצוע הבריאות שהוא עובד המדינה;
  - (2) שני חברי הסגל האקדמי במוסד מוכר להשכלה גבוהה שתחום התמחותם במקצוע הבריאות;
  - (3) שני בעלי תעודות במקצוע הבריאות שהם נציגי הארגון המקצועי המייצג את המספר הגדול ביותר של בעלי תעודות במקצוע הבריאות.
- (ג) המנהל רשאי להשתתף בכל ישיבות הוועדה המייעצת.
19. (א) הוועדה המייעצת תייעץ לשר, בין השאר, בנושאים אלה:
- (1) קביעת פעולות ייחודיות;
  - (2) הכשרה מעשית;
  - (3) בחינות;
  - (4) תחומי מומחיות במקצועות הבריאות;
  - (5) הגבלת פרסומת;
  - (6) כללי אתיקה לבעלי תעודה במקצועות הבריאות.
- (ב) הוועדה המייעצת תייעץ למנהל, בין השאר, בנושאים אלה:
- (1) הכרה בתארים שניתנו על ידי מוסדות להשכלה גבוהה בחוץ לארץ;
  - (2) פיקוח על בעלי תעודה במקצועות הבריאות.

20. סדרי עבודת הוועדה המייעצת
הוועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
21. תקופת כהונתם של חברי הוועדה המייעצת
חברי הוועדה המייעצת יתמנו לתקופה של ארבע שנים, ואפשר לשוב ולמנותם לתקופה נוספת אחת של ארבע שנים.

פרק ז': חובות אמון ואתיקה מקצועית

22. חובות כלפי המטופל
בעל תעודה במקצוע בריאות יפעל בהגינות ובנאמנות כלפי המטופל וינהג בזהירות ובאחריות בעת הטיפול בו.
23. שמירה על כבוד המקצוע
בעל תעודה במקצוע בריאות ישמור על כבוד המקצוע ויימנע מכל התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע.
24. טיפול הדורש הכשרה מיוחדת
לא יציע בעל תעודה ולא יבצע כל טיפול הדורש הכשרה מיוחדת או מיומנות מיוחדת אם אין לו הכשרה או מיומנות כאמור.
25. הגבלת פרסומת
(א) לא יעשה בעל תעודה במקצוע בריאות, במישרין או בעקיפין, פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות, שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע או שיש בה משום פגיעה בציבור.
(ב) השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע סוגים, צורות ודרכים של פרסומות –
(1) שיש בהם כדי להטעות;
(2) שיש בהם משום פגיעה בכבוד המקצוע;
(3) שיש בהם משום פגיעה בציבור.
(ג) לא יעשה אדם פרסומת לעיסוק במקצוע בריאות אשר אילו נעשתה בידי בעל תעודה, היתה אסורה לפי הוראות סעיף קטן (א).
(ד) בעל תעודה במקצוע בריאות שאדם אחר עוסק בפרסום עיסוקו, חייב לעשות כל שאפשר כדי למנוע מאותו אדם לפעול בניגוד להוראות סעיף קטן (ג).
(ה) הפר אדם את הוראות סעיף קטן (ג) לעניין בעל תעודה מסוים, חזקה היא כי אותו בעל תעודה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (ד), אלא אם כן הוכיח בעל התעודה כי עשה כל שאפשר כדי למלא את חובתו.
(ו) הוראות לפי סעיף זה באות להוסיף על הוראות כל דין.
26. כללי אתיקה
השר, לאחר התייעצות עם הארגון המקצועי המייצג את המספר הגדול ביותר של בעלי תעודות במקצוע הבריאות ועם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע כללי אתיקה מקצועית לבעלי תעודות במקצוע הבריאות; בקביעת כללי אתיקה כאמור רשאי השר להתייעץ עם ארגונים מקצועיים נוספים המייצגים בעלי תעודות במקצוע הבריאות.

פרק ח': משמעת

27. עבירות משמעת
בעל תעודה במקצוע בריאות שעשה אחת מאלה, עבר עבירת משמעת:
(1) נהג בדרך שאינה הולמת את המקצוע;
(2) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה בעת עיסוקו במקצוע;
(3) הפר הוראה מהוראות סעיפים 22 עד 25 לחוק;
(4) הפר כלל מכללי האתיקה המקצועית שנקבעו לפי סעיף 26;
(5) הפר הוראה שנתן המנהל לפי סעיף 43;
(6) הפר תנאי מהתנאים שעליהם הורה המנהל לפי סעיף 45(ג);

- (7) הפר הוראה מהוראות לפי חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996⁵;
- (8) הורשע בפסק דין סופי, בישראל או מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות בעל תעודה במקצוע בריאות.
28. נוכח היועץ המשפטי למשרד הבריאות, או עורך דין, עובד המדינה, שהוא הסמך לכך (בחוק זה – תובע), כי יש ראיות לכאורה לכך שבעל תעודה במקצוע בריאות עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת.
29. (א) השר ימנה ועדת משמעת לכל אחד ממקצועות הבריאות.
 (ב) ועדת משמעת תדון ותחליט בקובלנות שהוגשו לה לפי סעיף 28.
 (ג) בכל ועדת משמעת יהיו שלושה חברים, ואלה הם:
 (1) משפטן הכשיר להתמנות כשופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;
 (2) בעל תעודה במקצוע הבריאות, שהוא עובד המדינה;
 (3) בעל תעודה במקצוע הבריאות, שאינו עובד המדינה.
 (ד) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת.
30. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין כהונתם של חברי ועדת המשמעת, לרבות לעניין דרכי מינוים, סייגים למינוי, תקופת כהונתם ופקיעתה.
31. (א) תובע או נקבל רשאים לבקש שחבר ועדת המשמעת יפסול את עצמו מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.
 (ב) לא תיטען טענת פסלות כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעה לתובע או לנקבל עילת הפסלות.
 (ג) נטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, יחליט בה חבר ועדת המשמעת לאלתר ולפני שוועדת המשמעת תיתן כל החלטה אחרת.
 (ד) על החלטת חבר ועדת המשמעת בעניין פסלות, רשאים תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מיום המצאת ההחלטה.
32. (א) המניין החוקי בישיבות ועדת המשמעת הוא כל חבריה.
 (ב) החלטות ועדת המשמעת יתקבלו ברוב קולות חבריה.
 (ג) ועדת המשמעת תקבע את סדרי עבודתה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
33. (א) דיון משמעתי יתנהל בפני התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בפני הנקבל אם הוא מיוצג על ידי עורך דין ועורך דינו החייב במקומו, או אם הנקבל נעדר משיבה בלא הצדק סביר, לאחר שהוזהר שאם ייעדר בלא הצדק סביר רשאית הוועדה לדון בעניינו שלא בפניו.
 (ב) ועדת משמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה אחרת.
 (ג) על דיון ברלתיים סגורות כאמור בסעיף זה יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984⁶, לפי העניין ובשינויים המחויבים.
34. לוועדת משמעת יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיפים 9 עד 11 ו-27(ב) לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968⁷; לעניין סעיף 11(ג) לחוק האמור תימסר ההודעה בכתב לנשיא בית משפט מחוזי, והסמכות לבטל את הקנס או להפחיתו תהיה מסורה לו או לשופט אחר של בית המשפט המחוזי שהנשיא קבעו.

⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 28.

35. סדרי דין וראיות (א) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת; כל עוד לא הותקנו תקנות, או בעניין שלא נקבעה לגביו הוראה בתקנות, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה כצודקת וכמועילה ביותר.
- (ב) ועדת משמעת אינה כפופה לדיני הראיות, למעט דיני ראיות חסויות וחסיונות עדים כאמור בפרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁸, אלא במידה שהדבר נקבע בתקנות שהתקין שר המשפטים לאחר התייעצות עם השר.
36. פסק דין במשפט פלילי הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמוכחים בהליך המשמעותי נגד אותו נקבל.
37. אמצעי משמעת מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא להטיל עליו אחד או יותר מאמצעי המשמעת האלה:
- (1) התראה;
- (2) נזיפה;
- (3) קנס בשיעור שלא יעלה על הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין;
- (4) התליית התעודה עד להשתתפות בתכנית הכשרה או בהשתלמות מקצועית שקבעה ועדת המשמעת;
- (5) התליית התעודה לתקופה שתקבע ועדת המשמעת;
- (6) ביטול התעודה.
38. אמצעי משמעת על-תנאי (א) החליטה ועדת המשמעת על התליית תעודה לפי הוראות סעיף 37(5), רשאית היא להורות בהחלטתה שהתליה תהא על-תנאי.
- (ב) נקבל שהוחלט לנקוט נגדו אמצעי של התליה על-תנאי, לא תינקט נגדו התליה כאמור אלא אם כן עבר, בתוך תקופה שנקבעה בהחלטת ועדת המשמעת (בסעיף זה – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שקבעה הוועדה בהחלטתה (בסעיף זה – עבירת משמעת נוספת) וועדת המשמעת מצאה, בתוך תקופת התנאי או לאחריה, שהנקבל עבר עבירת משמעת נוספת כאמור.
- (ג) תקופת התנאי תימנה מיום מתן החלטת ועדת המשמעת בדבר ההתליה על-תנאי, אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת.
39. העמדה של החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לעיון הציבור (א) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת והחלטתה הפכה סופית, יעמיד המנהל את דבר החלטת ועדת המשמעת בקובלנה בציון שמו של הנקבל לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיורה ויאפשר למעוניינים בכך לקבל העתק ממנה, אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו על ידה.
- (ב) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל לא עבר עבירת משמעת, והחלטתה הפכה סופית, יעמיד המנהל לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיורה את נוסח ההחלטה שוועדת המשמעת התירה לפרסום ויאפשר למעוניינים בכך לקבל העתק ממנה; ועדת המשמעת תקבע את הנוסח שיותר לפרסום, תוך עילום שם הנקבל והשמטת פרטים שיש בהם כדי לזהותו, אלא אם כן הורתה אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו על ידה; לבקשת הנקבל, תפרסם הוועדה את החלטתה בציון שמו.
40. התליית ביניים (א) היה לוועדת המשמעת יסוד סביר להניח שבעל תעודה עבר עבירת משמעת או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה פלילית כאמור בסעיף 27(8) (בסעיף זה – עבירה).

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

רשאית היא להתלות את התעודה שברשותו עד לסיום ההליכים בפניה או עד למועד מוקדם יותר שקבעה, אם סברה כי בהתחשב במהותה, בחומריותה או בנסיבותיה של העבירה, ההגנה על הציבור מחייבת להתלות את התעודה שברשותו.

(ב) ועדת המשמעת רשאית להתלות תעודה כאמור בסעיף קטן (א), אף בטרם הוגשה קובלנה בשל אותה עבירה, ואולם, לא הוגשה קובלנה בשל העבירה כאמור בתוך שלושים ימים מיום שהותלתה התעודה, בטלה ההתליה.

(ג) ועדת המשמעת לא תתלה תעודה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתנה לבעל התעודה הזדמנות לטעון את טענותיו.

41. (א) התובע והנקבל רשאים, בתוך 45 ימים מיום המצאת החלטת ועדת המשמעת לפי סעיפים 37 עד 40, לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי; אין בהגשת הערעור כדי למנוע או לעכב ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, זולת אם נקבע אחרת על ידי בית המשפט המחוזי או על ידי ועדת המשמעת.

(ב) על החלטת בית המשפט המחוזי ניתן לערער לבית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך בגוף ההחלטה או מאת שופט של בית המשפט העליון.

42. הרשעה או זיכוי בפלילים אינם מונעים נקיטת אמצעי משמעת בשל אותו מעשה או מחל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי בהליך לפי פרק זה או לפי כל דין אינם מונעים אישום בפלילים.

פרק ט': פיקוח על בעלי תעודות במקצועות הבריאות

43. (א) בעל תעודה במקצוע בריאות יהיה נתון לפיקוחו של המנהל.

(ב) (1) המנהל רשאי ליתן הוראות מקצועיות והוראות הנוגעות לדרכי פעולתו של בעל תעודה במקצוע בריאות כדי להבטיח את מקצועיות הטיפול הניתן על ידו ואת בריאותם של המטופלים, לרבות הוראות לעניין נסיבות שבהן תחול חובה על בעל תעודה להפנות מטופל לרופא בטרם יתחיל בטיפול או ימשיך בו; הוראות מקצועיות יינתנו לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת.

(2) הוראות לפי פסקה (1) יועמדו לעיון הציבור במשרד הבריאות, באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיורה המנהל.

(ג) המנהל, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, רשאי לדרוש מבעלי תעודות במקצוע הבריאות להשתתף בתכניות הכשרה או בהשתלמויות מקצועיות בתחום עיסוקם.

(ד) המנהל רשאי לדרוש מבעל תעודה במקצוע בריאות לדווח לו על פרטים שקבע, ולמסור לו כל מידע או מסמכים הדרושים לו לפיקוח לפי חוק זה.

44. בעל תעודה במקצוע בריאות ידווח למנהל בלא דיחוי אם חדל להתקיים בו תנאי מן התנאים למתן תעודה במקצוע בריאות, לרבות תנאי בעניין כשירות רפואית, או אם נתקיים בו תנאי שבשלו המנהל או ועדת המשמעת רשאים לבטל את התעודה שברשותו או להתלותה.

45. (א) היה למנהל חשש סביר שבעל תעודה במקצוע בריאות חלה במחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מבעל התעודה להתייצב לפני ועדה רפואית שמינה, שיהיו חברים בה שלושה רופאים בעלי ידע ומומחיות בעניין הנדון לפניה, ולהיבדק בכל בדיקה רפואית שקבעה הוועדה.

(ב) המנהל והוועדה הרפואית רשאים לדרוש מכל אדם מידע המצוי בידיו לעניין מצבו הרפואי של בעל תעודה במקצוע בריאות לצורך מילוי תפקידים לפי סעיף זה.

(ג) קבעה הוועדה הרפואית כי בעל תעודה במקצוע בריאות אינו כשיר לעסוק במקצוע הבריאות, לתקופה או לצמיתות, או כי הוא כשיר לעסוק במקצועו בתנאים שקבעה, יורה המנהל על ביטול התעודה, על התלייתה או על התנייתה בתנאים שקבעה הוועדה הרפואית, לאחר שנתן לבעל התעודה הזדמנות לטעון את טענותיו בתוך זמן סביר.

(ד) סירב בעל תעודה במקצוע בריאות להתייצב לפני הוועדה הרפואית, או סירב להיבדק בבדיקה שקבעה, בתוך זמן סביר שקבעה הוועדה, רשאי המנהל להתלות את התעודה שברשותו כל עוד לא מילא אחר הדרישות האמורות, לאחר שנתן לבעל התעודה התראה על כך בכתב.

(ה) לצורך מילוי תפקידיה, יהיו לוועדה הרפואית הסמכויות הנתונות לוועדת המשמעת לפי סעיף 34.

46. המנהל רשאי לבטל תעודה במקצוע בריאות לאחר שנתן לבעל התעודה הזדמנות לטעון את טענותיו, אם מצא כי התעודה ניתנה לו על סמך מידע כוזב.

ביטול תעודה
שניתנה על סמך
מידע כוזב

פרק י': עונשין והוראות כלליות

47. העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין:

עונשין

(1) משתמש בתואר המנוי בטור ב' בתוספת השלישית או בכל תואר הדומה לתארים אלה עד כדי להטעות, והוא אינו בעל תעודה במקצוע בריאות המנוי באותו פרט, בטור א' בתוספת השלישית, בניגוד להוראות סעיף 4(א);

(2) מציג את עצמו או את מי שפועל מטעמו כעוסק במקצוע בריאות המנוי בטור א' בתוספת השלישית, והוא או מי שפועל מטעמו, לפי העניין, אינו בעל תעודה באותו מקצוע בריאות, בניגוד להוראות סעיף 4(ב);

(3) עושה פעולה שיוחדה בתוספת השניה לבעל תעודה במקצוע בריאות מסוים, והוא אינו בעל תעודה באותו מקצוע בריאות, בניגוד להוראות סעיף 5(א);

(4) מתחזה לבעל תעודה במקצוע בריאות מסוים או משתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא בעל תעודה במקצוע בריאות מסוים, והוא אינו בעל תעודה באותו מקצוע בריאות, בניגוד להוראות סעיף 6;

(5) מעסיק אדם שאינו בעל תעודה במקצוע בריאות, בניגוד להוראות שקבע השר לפי סעיף 7;

(6) משתמש בתואר מומחה בתחום מומחיות שנקבע לפי סעיף 16, או מציג את עצמו כבעל מומחיות בתחום כאמור, והוא אינו בעל תעודת מומחה באותו תחום מומחיות, בניגוד להוראות סעיף 16.

48. המנהל רשאי להעניק למי שהוא בעל תואר אקדמי ראשון או שני בהפרעות שפה ודיבור או בהפרעות שמיעה שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, והוכר על ידו בהתאם להוראות סעיף 11, תעודת קלינאי תקשורת המוגבלת לתחום הפרעות שפה ודיבור או לתחום הפרעות שמיעה, לפי העניין, ובלבד שמתקיימים בו התנאים הקבועים בסעיף 8, בשינויים אלה: בפרט 3 לתוספת הראשונה, בטור ב', בפסקה (1), במקום "תואר אקדמי ראשון בהפרעות בתקשורת" יקראו "תואר אקדמי ראשון או שני בהפרעות שפה ודיבור" או "תואר אקדמי ראשון או שני בהפרעות שמיעה", לפי העניין; בתעודה כאמור יקבע המנהל את הפעולות הייחודיות שבהן רשאי בעל התעודה לעסוק.

הוראות מיוחדות
לעניין קלינאי
תקשורת

49. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת העבודה הרווחה ובריאות של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצוע, לרבות הוראות בדבר אגרות בעד בקשה לקבלת תעודה במקצוע בריאות, בעד בחינות שקבע המנהל ובעד תכניות הכשרה והשתלמויות מקצועיות.
- (ב) השר, באישור ועדת העבודה הרווחה ובריאות של הכנסת, יתקין תקנות לעניין הצגת תעודה במקצוע בריאות על ידי בעל התעודה במקום עיסוקו, לפי כללים ותנאים שקבע.
50. בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969⁹, בסעיף 59ג(א), אחרי ההגדרה "אדם עם מוגבלות" יבוא:
- "מרפא בעיסוק", "פיזיותרפיסט" – כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
51. בחוק חינוך מיוחד, התשמ"ח-1988¹¹, בסעיף 18, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) הטיפולים הניתנים לפי חוק זה בתחום הפיזיותרפיה, הריפוי בעיסוק, או הריפוי בדיבור יינתנו על ידי פיזיותרפיסט, מרפא בעיסוק או קלינאי תקשורת, לפי העניין, כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
52. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹² –
- (1) אחרי סעיף 21א יבוא:
- "שירותים פארה" 21ב. שירותי הבריאות הניתנים לפי חוק זה בתחום הפיזיותרפיה, הריפוי בעיסוק, התזונה והדיאטנות או ההפרעות בתקשורת והריפוי בדיבור יינתנו על ידי פיזיותרפיסט, מרפא בעיסוק, תזונאי-דיאטן או קלינאי תקשורת, לפי העניין, כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰;"
- (2) בסעיף 23ג, בסופו יבוא "או שהוא בעל תעודה לפי חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
53. בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996¹³, בסעיף 2 –
- (1) בהגדרה "מטפל", אחרי "פסיכולוג", יבוא "מרפא בעיסוק, פיזיותרפיסט, קלינאי תקשורת, תזונאי-דיאטן";
- (2) אחרי ההגדרה "מצב חירום רפואי" יבוא:
- "מרפא בעיסוק", "פיזיותרפיסט", "קלינאי תקשורת", "תזונאי-דיאטן" – כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
54. בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998¹⁴, בסעיף 19א(ג)(1)(ב), בסופו יבוא "בפסקה זו, מרפא בעיסוק", "פיזיותרפיסט", "קלינאי תקשורת" – כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."

⁹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 259; התשס"ח, עמ' 156.

¹⁰ ס"ח התשס"ח, עמ' 720.

¹¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 114; התשס"ה, עמ' 128.

¹² ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ח, עמ' 654.

¹³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327; התשס"ה, עמ' 26.

¹⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשס"ח, עמ' 250.

55. תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹⁵, בתוספת הראשונה, בפרט 21, משפט לעניינים מינהליים – מס' 38 בסופו יבוא:
- "(26) החלטה של המנהל לפי חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
56. תיקון חוק שיקום נכי נפש בקהילה, התש"ס-2000¹⁶, במקום ההגדרה "מרפא בעיסוק" יבוא:
- "מרפא בעיסוק" – כהגדרתו בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008¹⁰."
57. תחילה של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה). למעט הוראות סעיפים 4 עד 7, 16, 47, 50 עד 52, 54 ו-56 שתחילתם שנה מיום התחילה.
58. (א) בסעיף זה – "מקצוע בריאות" – מקצוע מהמקצועות המנויים בפרטים 1 עד 4 לתוספת הראשונה; "תעודת הכרה במעמד במקצוע בריאות" – לרבות תעודת הכרה זמנית שהיתה בתוקף ביום ט"ו בתמוז התשס"ה (22 ביולי 2005).
- (ב) מי שהיתה בידו ערב יום התחילה תעודת הכרה במעמד במקצוע בריאות שנתן לו המנהל, זכאי לקבל תעודה במקצוע בריאות לפי חוק זה ובלבד שהגיש בקשה לכך בתוך 12 חודשים מיום התחילה ומתקיימים בו התנאים הקבועים בפסקאות (1), (2), (4) ו-(5) שבסעיף 8.
- (ג) מי שעסק במקצוע בריאות בישראל, בהיקף ניכר, במשך חמש שנים לפחות ערב יום התחילה, והוכיח ידע וניסיון במקצוע הבריאות להנחת דעתו של המנהל, זכאי לקבל תעודה במקצוע בריאות לפי חוק זה, אם מתקיימים בו כל התנאים הקבועים בסעיף 8, למעט הכשרה מעשית ובחינות שנקבעו לפי סעיף 8(3), ובלבד שהגיש בקשה לכך בתוך 12 חודשים מיום התחילה.
- (ד) מי שהוכיח להנחת דעתו של המנהל כי עסק במקצוע בריאות בישראל ערב יום התחילה, ומתקיימים בו כל התנאים הקבועים בסעיף 8, למעט הכשרה מעשית ובחינות שנקבעו לפי סעיף 8(3), זכאי לקבל תעודה זמנית במקצוע בריאות, שתוקפה יוגבל ל-18 חודשים מיום התחילה (בסעיף זה – תעודה זמנית); השר רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בסעיף קטן זה בשנה אחת נוספת; המנהל רשאי להגביל תעודה זמנית בכל תנאי הדרוש, לדעתו, כדי להבטיח את בריאות הציבור, לרבות איסור עיסוק בפעולות ייחודיות או בפעולות מסוימות שקבע, בהתחשב, בין השאר, בהשכלתו ובניסיונו המקצועי של המבקש; מי שניתנה לו תעודה זמנית במקצוע בריאות יראו אותו כבעל תעודה במקצוע בריאות, כל עוד התעודה הזמנית עומדת בתוקפה, ובכפוף לתנאים שנקבעו בה.
- (ה) המנהל רשאי להעניק תעודה במקצוע בריאות למי שעסק במקצוע בריאות בישראל, בהיקף ניכר, במשך חמש שנים לפחות ערב יום התחילה, ולא היתה בידו ערב יום התחילה תעודת הכרה במעמד במקצוע בריאות, אם הוכיח השכלה מתאימה, ידע וניסיון במקצוע הבריאות, עמד בבחינות מיוחדות שקבע המנהל לעניין סעיף קטן זה (בסעיף קטן זה – בחינות מיוחדות) בתוך שנתיים מיום התחילה, ומתקיימים בו התנאים הקבועים בסעיף 8, למעט התנאי שבפסקה (3) בסעיף האמור ובלבד שהגיש בקשה לכך בתוך 12 חודשים מיום התחילה; המנהל רשאי לדרוש מהמבקש להשלים

¹⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ח, עמ' 670.

¹⁶ ס"ח התש"ס, עמ' 231.

את לימודיו במוסד מוכר להשכלה גבוהה, להשלים הכשרה מעשית או לעמוד בבחינות נוספות שקבע מלבד הבחינות המיוחדות, כתנאי למתן תעודה במקצוע בריאות לפי סעיף קטן זה.

(ו) המנהל רשאי להעניק תעודה במקצוע בריאות למי שערב יום התחילה החל את לימודיו במסלול לימודים מוכר, אם סיים את הלימודים במסלול המוכר עד תום ארבע שנים מיום פרסומו של חוק זה, עמד בבחינות מיוחדות שקבע המנהל לעניין סעיף קטן זה (בסעיף קטן זה – בחינות מיוחדות), ומתקיימים בו התנאים הקבועים בסעיף 8, למעט התנאי לעניין תואר אקדמי ראשון במקצוע הבריאות, ובלבד שהגיש בקשה לכך בתוך 12 חודשים מיום סיום הלימודים; המנהל רשאי לדרוש מהמבקש להשלים את לימודיו במוסד מוכר להשכלה גבוהה, להשלים הכשרה מעשית או לעמוד בבחינות נוספות שקבע מלבד הבחינות המיוחדות, כתנאי למתן תעודה במקצוע בריאות לפי סעיף קטן זה; בסעיף קטן זה, "מסלול לימודים מוכר" – לימודים במוסד לימודים ולפי תכנית לימודים, שלבוגריו הוקנתה תעודת הכרה במעמד מטעם המנהל, לפי הכללים שקבע המנהל ושהיו נהוגים עד ליום ט"ו בתמוז התשס"ה (22 ביולי 2005).

59. תקנות ראשונות לפי סעיפים 7, 14 ו-15 יותקנו עד ליום התחילה.

חובת התקנת
תקנות ראשונות

תוספת ראשונה

(סעיפים 2 ו-8)

מקצועות הבריאות ותנאי הכשירות

טור א' מקצוע הבריאות	טור ב' תנאי הכשירות	טור ג' תעודה
1. ריפוי בעיסוק	(1) תואר אקדמי ראשון בריפוי בעיסוק, או תואר אקדמי שני בריפוי בעיסוק שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ ושהוכר על ידי המנהל, בהתאם להוראות סעיף 11, כתואר שווה ערך לתואר אקדמי ראשון בריפוי בעיסוק; (2) הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; (3) עמידה בבחינות שקבע המנהל.	תעודת מרפא בעיסוק
2. פיזיותרפיה	(1) תואר אקדמי ראשון בפיזיותרפיה, או תואר אקדמי שני בפיזיותרפיה שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ ושהוכר על ידי המנהל, בהתאם להוראות סעיף 11, כתואר שווה ערך לתואר אקדמי ראשון בפיזיותרפיה; (2) הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; (3) עמידה בבחינות שקבע המנהל.	תעודת פיזיותרפיסט

טור ג' תעודה	טור ב' תנאי הכשירות	טור א' מקצוע הבריאות
תעודת קלינאי תקשורת	(1) תואר אקדמי ראשון בהפרעות בתקשורת; (2) הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; (3) עמידה בבחינות שקבע המנהל.	3. טיפול בהפרעות בתקשורת
תעודת תזונאי- דיאטן.	(1) תואר אקדמי ראשון בתזונה; (2) הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; (3) עמידה בבחינות שקבע המנהל.	4. תזונה – דיאטנות

תוספת שניה

(סעיף 5)

פעולות ייחודיות

תוספת שלישית

(סעיף 4)

ייחוד התואר

טור ב' תואר ייחודי	טור א' מקצוע הבריאות
מרפא בעיסוק	1. ריפוי בעיסוק
פיזיותרפיסט	2. פיזיותרפיה
קלינאי תקשורת	3. טיפול בהפרעות בתקשורת
(א) תזונאי	4. תזונה-דיאטנות
(ב) דיאטן	

יעקב בן-יזרי
שר הבריאות

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק זכרון השואה והגבורה – יד ושם (תיקון מס' 4), התשס"ח-2008*

1. בחוק זכרון השואה והגבורה – יד ושם, התשי"ג-1953¹, בסעיף 2א(א), בסופו יבוא "בין השאר, בארגון תהלוכת ניצחון ממלכתית אשר תיערך בירושלים; השר לקליטת העלייה ממונה על ארגון תהלוכה כאמור:"

יולי תמיר
שרת החינוך

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום י"ט בתמוז התשס"ח (22 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 242, מיום ד' בתמוז התשס"ח (7 ביולי 2008), עמ' 370.
1 ס"ח התשי"ג, עמ' 144; התשס"ד, עמ' 505.

חוק המועצות האזוריות (מועד בחירות כלליות) (תיקון מס' 5), התשס"ח-2008*

1. בחוק המועצות האזוריות (מועד בחירות כלליות), התשנ"ד-1994¹, במקום סעיף 2 החלפת סעיף 2 יבוא:

2. "מועד הבחירות הראשונות
הבחירות הראשונות למועצה אזורית לאחר כינונה, ייערכו בתוך שישים ימים מתום ארבע שנים לכינון המועצה, במועד שיקבע השר, ואולם רשאי השר, בהתייעצות עם הוועדה, לקבוע לכך מועד מאוחר יותר שיחול בשנה החמישית לכינון המועצה, ובמקרים מיוחדים, באישור הוועדה – שיחול בשנה השישית לכינון המועצה; קבע השר מועד מאוחר יותר בשנה החמישית או השישית כאמור, ידווח לוועדה, בכתב, מדי שישה חודשים, על ההיערכות לעריכת הבחירות במועצה האמורה."

2. בחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965², בסעיף 3, במקום "אף לאחר השנה החמישית" יבוא "בשנה השישית", ובסופו יבוא "קבע השר מועד מאוחר יותר בשנה החמישית או השישית כאמור, ידווח לוועדה האמורה, בכתב, מדי שישה חודשים, על ההיערכות לעריכת הבחירות למועצה ברשות המקומית האמורה."

תיקון חוק הרשויות המקומיות (בחירות) – מס' 38

מאיר שטרית
שר הפנים

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום י"ט בתמוז התשס"ח (22 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 370, מיום כ"ח באדר א' התשס"ח (5 במרס 2008), עמ' 428.
1 ס"ח התשנ"ד, עמ' 248; התשס"ז, עמ' 142.
2 ס"ח התשכ"ה, עמ' 248; התשס"ח, עמ' 644.